

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 3. De postulatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

V. Sanctior. quibus omnibus in locis Glos-
sa docet satistacere, qui dignum eligit. Est
autem, inquit, bonus eo ipso quod malus
non est. Certè otus grave & insupporta-
bile videtur; in omni ele^tione digniores
secernere, & præferre: adeoque nemini
imponendum, nisi lege aliqua vel manife-
sta ratione evincatur. Quam ob causam
plerique episcopi, teste Arragono Q. 63.
art. 2. à contraria sententia in praxi rece-
dunt, quos omnes quis arguat de peccato?
Certè Bannez Q. 63. a. 2. excusat patro-
nos, qui dignos tantum prælentant, eò
quod opinionem probabilem sequantur.

R. 3. In quinque casibus licet eligere
dignum, digniore excluso. Primus est, si
patronus præsentet. Secundus, si benefi-
cium ex institutione suâ alicui de familiâ
conferendum sit. Tertius, si digniores pro-
beneficiis curatis necessarii sint. Quartus, si
plurimum suffragia inclinent in indignissi-
mum, nihilque profuturum censeatur
meum suffragium, expedit ad impedien-
dam electionem indigni, minus dignum
eligere. Quintus, qui in favorem alterius
resignat beneficium, non tenetur inquire-
re, quinam digniores sint, sed cuiuscunq[ue]
voluerit, modo dignus sit, conferre potest.
Covarr. in reg. peccatum par. 2. §. 7. Caiet.
V. Beneficium Navar. c. 17. n. 72. Arrag. Q.
63 art. 2. Bannez ibid. Sanchez. L 1. Con-
sl. D 45. Fm. Sa. n. 9. Salon. q. 63. a. 2. Tan-
nerus disp. 4. Q. 8. Dub. 2. n. 17. Diana:
p. 2 tr. 15 resol. 38. Par. 4 tr. 4. Re-
sol. 210. tr. 15. Resol. 40.

**

§. III.

De Postulatione.

I. Postulatio generatim loquendo est
gratia petitiō secundum Goſt. cum
aliqua vehementia seu maiore affectu. A-
pud Iuris Coſultos duplicitē accipitur.
I. pro Vocatione, seu advocatione, per
quam desiderium suum unusquisq[ue], apud
eū qui iuri p̄r̄est, exponit, vel alterius de-
ſiderio contradicit. I. ſciendum §. 1. I. Pa-
ulus 1. & ibi Bart. ff. de legib. item c. 1. de po-
ſtulando 2. eſt unus ex modis providendi
ecclesiæ vacanti, & definitor, alicuius per-
ſonæ, quæ eligi non prohibetur, nō prop-
ter vitium, ſed propter defecuum, qui ta-
men non omnino inhabilem reddit, ad
providendum ecclesiæ concors, & certa
Capituli petitiō. Summa Confess. Pifana-
Archiep. Silveſt. V. Postulatio Prælatorum
n. 1. Quod dicitur Concors in duabus Ca-
pituli partibus salvatur. Certitudinem pa-
rit unius tantum petitiō, excluso quolibet
alio. Vallens de benef. L 1. tt. 3. n. 6.

II. Non omnis unius generis eſt Poſtu-
latio, ſed duplicitē facit Panorm. in c. Quia
propter de elect. alia ſolennis eſt, alia non
ſolennis, aut ſimplex. Per hanc poſtulato
nō acquiritur ius prælaturæ, ad quam vo-
catur, ſed tollitur inhabilitas, propter quā
eligi non poterat, puta, ſi filius familiæ à
patre ſuo, in cuius potestate eſt, vel regu-
laris profesus ab Abbatे, vel prælato de-
poſit, iſque conſentiat, cūm abſque ta-
li conſenſu regulari nulla dignitas confe-
ratur. Solennis dicitur, per quam, quia ni-
hil impedimenti eſt, prædictum ius acqui-
ritur non ſecus ac per electionem. Porri-
girur

gitur enim illi , qui super omni impedimento postulati dispensare potest, cuiusmodi est respectu omnium Clericorum Papa , respectu sibi subditorum Episcopu. Silv. V. postulatio n. 1. Rosella n. 7. Anton. Cucchus l. 1. Inst. tt. 8.

III. Ut valida & legitima postulatio sit, requiritur 1. potestas seu licentia postulandi in illis, qui indigent. 2. ut dirigatur ad illum, qui admittere potest. 3. Ut de eo fiat , qui promoveri possit à superiori, cuius est admittere seu approbare postulationem. Atque hæc tria ad substantiam pertinent, utriusq; postulationis solennis scil. & non solennis. Quartum requiritur propter majorem facilitatem admittiendi, concordia votorum scilicet, ubi sufficit, majorem partem consentire, quemadmodum in electionibus quoque ut sufficiens recipitur. Excipe, nisi electio cum postulatione concurrat , unus postuletur, alter verò eligatur. Tunc enim in postulato duplo major suffragiorum numerus requiritur. Rationem dant, quia electio jure nititur , adeoque difficilior expugnatu est, quam postulatio , quæ à gratia & favore manat. c. scriptum 40. de elect. & ibi latè Panorm. & Imola.

IV. Postulari non potest in Prælatum 1. perjurus, homicida , & inobediens: perjurus dico non in quolibet negotio, sed in judicio : inobediens verò, qui non parer sententia & voluntati Prælatorum suorum. c. 1. de postulatione Prælatorum. 2. non professus, tacitè vel expressè in Prælatum regularem non postulatur. c. cum causam & c. cum ad nostram de elect. Limita quo ad causam necessitatis, & si eadem professionem patatus est. c. cum monasterium, & c. officii de elect. 3. nec Epilep-

ticus , nisi forte liberatus iam sit per annum c. Cum inter de elect. c. Communiter Dist. 33. 4. nec mutilatus c. Exposuisti. de corpore vitiatis. 5. Nec bigamus, & irregularis , quia eiusmodi omnino inhabiles censerunt. 6. Vnus ecclesiæ episcopus , si confirmatus est, ad aliam ecclesiam , seu episcopatum eligi non potest , quia priori ecclesiæ spirituali quadam matrimonio unitus censerunt. c. ult. iun. Glo. V. permissione. de postul. Prælator. Postulari tamen poterit. Si electus tantum , & nondum confirmatus, electioni prius factæ, uti potest, renunciaverit , habilis ad novam electionem erit. Idem dicendum , si confirmatus , & consecratus episcopatum legitima abdicatione dimittat. c. Post translationem. de renunciat. Laym. l. 4. Tr. 2. c. 12. n. 8. Barb. in c. et si unanimi. 6. de elect. Chokier de iurisd. episc. in exemptos Par. 4. Q. 5. Denique quibus nihil obstat , quo minus eligi possint, non postulandi à quoquam, sed more & ritu consueto eligendi sunt. Postuletur , cui xtas deest, quem naturales destituunt, qui sacris ordinibus, professione, aut alia quavis requisita qualitate careret.

V. Vtrum in postulatione servanda sit eadem , quæ in electione forma, à pluribus quæsitus est? servandam esse in solenni postulatione formam in c. Quia propter electioni præscriptam communior opinio fert. In minus solenni non requiritur , quia post illam primò electio instituitur, in qua servanda erit Exemplum cap. Caius laicus postulatur, id est, ab eo petitur, ut admittere sanctos ordines, presbyteratum, & episcopatum velit, nec scrutinii , nec compromissi actio hic locum habet; sed consensu obtento , alteru-

tro modo in præsidem eligeatur, nisi aliud impedimentum se offerat. Idem apparet in quolibet Regulari, cum quo ut dispenset Prælatus, aut licentiam tribuat, electuri petunt.

VI. Amplius vitanda est verborum, & orationis confusio, per quam incerta electio fieret, & postulatio. Finge Collegium hac verborum congerie uti. Eligimus postulando, vel postulandum, & postulamus eligendo, vel eligendum: quis inde discernere poterit, utrum desiderent, electionem, an postulationem? ac proinde propter incertitudinem nihil egisse censetur. Similiter improbanda est ista conceptio. Eligo, & postulo, prout melius de jure videbitur. Quia non utrumque simul, sed alterum fieri potest: nisi forte quis justam, & rationabilem causam dubitationis sua reddere valeat, utrum ille postulandus, an diligendus sit. Quo facto alterutram viam sic optatus eligeret, vel postulationis, vel electionis, isque consensus intra mensem post acceptum optationis instrumentū præstandus est. Barb. in c. per perpetuo de postul. Prælat.

VII. Postulatio ritè facta, & summo Pontifici, vel inferiori cuiquam Antistiti oblata firmatatem induit, ut revocari deinceps nequeat: ante oblationem vero ut revocetur, nihil obstat. In quo mulùm ab electione discrepat: hæc enim publicato Scrutinio nullam alterationem admittit, ne juri acquisito inexcusabile præjudicium fiat. c. Bona memoria. de postulat. Prælat. ubi Abb. num. 10 Anton. Cucchus loco cit. p. 82. In hoc autem convenient electio & postulatio, quod utraqque sicut eandem formam exigit, ita pari modo examinanda est, expressis omnibus defectibus, qui in-

firmare electionem, aut postulationem possunt. Abb. in c. quia propter de elect.

VIII. Qui scienter indignum, seu incapacem eligunt, postulantve, eligendi & postulandi facultate privantur, eaque facultas ad alios, licet numero pauciores transfertur. c. cum in cunctis §. sane c. cum VVintoniensis de elect. cap. 2. de postulat. Prælat. ubi Glossa & Abb. num. 2. & 3. Quibus adde, quod in Extrav. un. de postulat. Prælat. statuitur, ut qui vice summum septimum ætatis annum necdum ingressum ad Ecclesiam Cathedralem postularint, vel professum ordinis Mendicantium ad inferiorem Cathedralem, pro illa vice eligendi ac postulandi iure preventur, & à beneficiis in eadem Ecclesia possibilibus per triennium suspensi sint. Barb. in c. cum in cunctis de el. §. Cler.

IX. Affinis postulationi nominatio est, eaque duplex Solennis, & non solennis. Aliquando enim, quibus electio competit, priusquam ad Scrutinum faciendum accedant, inter se aliquos ex omnibus nominant, præ aliis aptiores, & magis idoneos, Abb. in c. 1. num 34. & c. Quod sicut num. 1. de elect. Qui modus nominandi exiguum quid, si tamen aliquid, operatur. Aliquando Collegium duos vel tres, qui aliis omnibus præstenti (plures etiam, si videatur) deligit, quorum nomina scripto solenniter infecta ad Summum Pontificem, aut alium ipso inferiorem antistitem mittit supplicando, ut unum aliquem ex eo numero Ecclesiæ vacanti præficere velit. Differt hæc nominatio, licet solennis sit à postulatione, quia per eam plures proponuntur: convenient verò; quia illam variare, aut mutare non licet: nisi forte

Prælatus

Prælatus ipse in mutationem consentire velit. c. Bonæ memo. de electione Vallens. l. 1. de benef. tt. 3. n. 7.

X. Ad extremum nosse oportet, quod Clem. Dispensiosam. de judic. definitum est, ut omnes causæ super electionibus, postulationibus, vel provisionibus, aut super dignitatibus, officiis, canonici- tibus, & timilibus, simpliciter, & de plano, ac sine strepitu judicij & figurâ judi- centur. Quod non solum ad futura ne- gотia, sed ad præsentia, & adhuc etiam per appellationem pendentia extenditur. Item quod nullus fortius locus est neque in electione neque in postulatione, neque in constituendis compromissariis, & quamvis inter duos jam electos decisio sit facienda. c. fin. de Soritieg. ubi comi- niter DD. contra Gloss. in Summa V. Sortes 26. quæst. 2. quia textus citati cap. finalis indefinite & absolute usum fortium condemnat. Adcandus igitur in dubio superior potius, qui item dirimat. V. Sanchez. l. 2. in decal. cap. 38. n. 74.

§ IV.

De Confirmatione.

I. Confirmation in electivis beneficiis tantum, ut ex §. præc. liquet, necessaria est. Superior enim electum, fidomeus est, confirmare tenetur: alias injuriam & electo & electoribus infert. Interest etiam Ecclesiæ, non excludi aut differri ministros, & pastores idoneos. Excise supremum Magistrum, vel ne alii loquuntur, plenitudinem potestatis in principe, qui propter publicam utilitatem etiam legitimè electum

repellere potest, ut magis dignus pre- moveatur. Alicubi tamen uia recep- tum est, ut Prælati Ecclesiastici, & Re- gulares à Capitulo electi, quam pri- mum electionem acceptant, omne jus consequantur nulla Superioris exspe- ctata confirmatione. Abb. in c. de trans- lat. Episcop. Barbosa in tt. de elect. Lancel. Cuculus. Canisius Vallensis. AZ. part. II. l. 6. cap. 16. sub init. Suar. IV. de Relig. l. 2. c. 5.

II. Quando Ecclesia pluribus subje- cta est, ad proximum superiorem con- firmatio pertinet. Abbates igitur, & Præpositi non exempti ab Episcopo confirmandi sunt: Guardiani, Abba- tes, & Piores Ordinis exempti, qui Generalem Ministrum, vel Præpositum habent, ab eodem Generali petere de- bent, & accipere confirmationem: Ge- neralis vero, & Abbates quidam ex- empti, à Summo Pontifice, vel Lega- to illius, si in Provinciâ sit, confir- mantur. Econtra multorum Ordinum electi plenam potestatem absque illa confirmatione accipiunt. Suarez loco cit. Quod vero Episcopos attinet, oim Me- tropolitani permisso Summi Pontificis confirmabant, cum otere ad Sedem A- postolicam referendi, quinam confirma- ti essent. Hodie Episcoporum, qui eli- guntur, ut in Germaniâ nostrâ à solo Pontifice perenda confirmatio est. Para- tit Vallens. l. 1. II. 6. §. 7. Emman. Rodr. to. II. q. 53. a. 6. AZ. l. cit. q. 7. Corvinus l. 1. II. 6.

III. Tempus quod attinet, electus intra tres menses, quorum initium sit dicit acceptationis seu consensus, confir- mationem petere debet: secus electio iro- rita censembitur. Idem de postulato intelli- ge. Qui ad Episcopatus, vel Ecclesiæ Sedis Aposto-

